

Děkujeme bohémům!

Sobotní večer patřil bohémským inspiracím. Měli jsme možnost slyšet árii z opery Bohéma, ochutnat absinth a pokochat se nádhernými ženami. A samozřejmě cítit se ještě více bohémy, než obvykle.

Dostaň mě pryč!

Přemýšlíš, jak se **dostat pryč z právě probíhajícího semináře?** Máš chuť na pořádného **panáka Absinthu?** Nebo si chceš jen odpočinout v lázeňském parku a **nasát trochu bohémské atmosféry?** Již na sebe nemusíš trapně upozorňovat nemístnou prosbou o předčasný odchod, nech to na nás. Tajně vytukej SMS ve tvaru: **DOSTAN_ME_PRYC + své jméno + místo, kde jsi,** a odešli na **732 216 908.**

Cena jedné SMS dle tvého operátora, technicky zajišťuje firma FEMADsos.

PROGRAM - Neděle 17. září

- 08.00 – 09.30 Snídaně (M)
- 09.15 – 09.30 Oficiální vítání Studia Hamlet Železný Brod (ZN)
- 10.00 – 11.10 T. Vůjtek: Spolu v provedení Studia Hamlet Železný Brod (SD)**
- 11.20 – 12.10 Semináře divadelních klubů (U)
- 11.30 – 13.00 Oběd (M)
- 13.00 – 14.00 Beseda v kruhu: Spolu (A)
- 15.00 – 16.30 Slavnostní zakončení přehlídky a vyhlášení výsledků (SD)**
- 16.30 – 17.30 Číše vína na rozloučenou (FD)

M - Menza, II. nádvoří, FD – foyer divadla, ZN – zámecké nádvoří, MS – modrý salonek, A - aula II. nádvoří, SD – sál divadla, U – učebny, MK - Městská knihovna

„Mám většinou jasnou vizi“

Rozhovor s představiteli Divadelního dua TOŤ!

Jak se vám tu dnes hrálo?

Láďa: To se ptejte Ládi a Ondry.

Láďo a Ondro, jak se vám tu dnes hrálo?

Láďa: Jo, dneska docela dobře!

Ondra: Fajn.

Láďa: Láďa s Ondrou na nás byli pak trošku naštvaní, že jsme to tam párkrát spletli.

Ondra: Ale my jim můžeme taky něco říct, že oni zase nespali.

Ale vy jste šli spát brzy, ne? Takže jste byli vyspaní, zatímco Láďa s Ondrou ne?

Ondra+Láďa: Jo, my jo!

Láďa: Jenže oni pak mají hrozně moc keců.

Ondra: Jsou pěkně drzí.

A jaké je režijní vedení Ládi a Ondry?

Láďa: Tak mně se třeba líbí, jak nás vede Láďa. To je mi takové sympatické. Mám pocit, že má jasnou vizi a koncepci a přitom je otevřený nějakému dialogu.

A Ondro, co Ondra?

Ondra: Oproti Láďovi je to ten, kterej by nám nejradši dal přes hubu. Není tak benevolentní, není tak free jako Láďa.

A teď se zeptám režisérů Ládi a Ondry, jak taková hra vzniká?

Láďa: Tak já mám většinou jasnou vizi a koncepci, a pak jsem dost otevřený nějakým těm dialogům s Ondrou režisérem a pak i s Láďou a Ondrou.

Ondra: Já většinou mlčím, sedím opodál a nechám se chytit od těch příležitostí. Všichni si o mně myslí, že jsem přísný, že dbám na to, aby slovíčko od slovíčka bylo podle scénáře.

Řekněte nám ještě něco hezkého.

Festival pořádá Divadelní spolek Jiří Poděbrady za přispění:

Postřehy z kuloárů

Chlapci si z nás krásně něžně udělali prdel.

Tam je v textu napsáno „Neimprovizuj“, je to v záhlaví každé stránky.

Kdo to režíruje?

Samo se to režíruje.

Teď jsou tady Láďa a Ondra, zástupci souboru.

Od pohledu bizarní skupina.

A to bylo moje největší zděšení, že Schejbal je divadelní jádro.

Vidím, že divadelní věda může z lidí dělat mnohé.

Stačej dva měsíce.

Tím chceš říct, že v Poděbradech jsou hloupí lidé?

Divácké výkřiky

Byl to punk.

Bylo to chytře promyšlený, dávalo to smysl, hodně vtipný.

Divadelní věda v kostce.

Úžasně vícevrstvý divadlo. To bylo tak hodnotný v tom domýšlení. Hrozně mě to bavilo, protože to bylo tak strašně hravý, když přeskakovali mezi jednotlivými úrovněmi a člověk musel být pořád ve střehu, aby se v tom zorientoval. Strašně moc nápadů s minimálními vizuálními prostředky. Úžasný, já prostě teďka nemám slov. Paráda.

Originální divadelní mystifikace. Zase něco novýho, mám rád, když se neopakují pořád komedie a tragedie, ale zažiju taky něco jinýho. Povedlo se to, bavil jsem se.

Dlouho taď nebyla taková revuálka.

„V čem spočívá vaše genialita?“

Obrázkový rozhovor se členy divadelního spolku KoMa Praha. Martinem Brtníkem, Petrou Svobodovou, Martinem Dospělem, Kristýnou Žďánskou, Adamem Lauerem a Lukášem Hložkem.

V čem spočívá vaše genialita?

Jaké je vaše šílenství?

Jak se svého šílenství zbavujete?

Jak vám šla matematika?

Postřehy z kuloárů

Bude to jako vždycky, řekneme: „Bylo to hezké.“ A pak dodáme: „Ale...“

Neschovávejte se za diváky, Petře.

Někteří z nás dokonce usnuli.

Pak bude v bulváru, že ti někdo šeptá do ouška.

Lásku nevoňrajete, i kdybyste se tam sebevíc olizovali. Já jsem vám to věřil, ale pak, co vás to napadlo, vás to přešlo.

Já bych tam chyby neobjevil, protože jsem na matematiku ještě blbější než ty. Teda ne, ty seš chytřej!

Divácké výkřiky

Asi nemám teďka co říct.

Pro matematiky možná zajímavý.

Já jsem studoval dva roky matematiku, takže mi to téma není zrovna daleký, ale... Temporytmus, temporytmus, temporytmus.

Hrozně se to pro mě táhlo. Tematicky zajímavý, herecky dobrý, docela jsem s tím i šla, ale proč byly některý předěly tak dlouhý?

„A taky chceme pochválit...“

Rozhovor s Michaelovou Doležalovou a souborem Ještě NE!

Soubor vznikl při divadelním semináři na Jaboku, chci se tedy zeptat, jak to bylo?

Hanka: Zjistili jsme, že nás baví hrát spolu a chtěli jsme hrát ještě něco dalšího. A Míša řekla, že na to má čas, a že si nás vezme pod křídla.

Míša: Já jsem tam učila divadelní seminář a dramatickou výchovu ještě s kolegou Matějkou. Třeba Helena je studentka Martina Matějky. Tak nás to nějak společně bavilo. Udělali jsme jedno představení Charmsových povídek, a protože nás to těšilo, tak jsme přibrali ještě sportovce a zůstali. Půlka sociální pedagogové a půlka sportovci.

Soubor zůstal ve stejném složení nebo je spíše otevřený?

Je to hodně otevřený, někdo přichází, někdo odchází. Jako v životě. Teď třeba hodně lidí přibylo, pak zase nějaký odpadnou. Někteří si tím třeba odžili nějakou zkušenost a zase jdou zkusit něco jiného. Prostě kdo má zrovna chuť, ten zkouší.

A jak vznikl název? Má to nějakou souvislost?

To byla velká debata, jak se budeme jmenovat. Tohle je vlastně věta z první repliky ze hry Škola základ života. Ale padl třeba návrh Socky on the beach. Ale beachvolejbalisti proti tomu bojovali.

Jaká byla vaše cesta právě k tomuhle textu?

Míša: S dramaturgem vždycky hledáme text tak, abychom tomu byli ochotni věnovat rok života. Tady jsou jednak krásný a rovnocenný herecký příležitosti, navíc velká část souboru pracuje v sociálních službách, takže je to blízká tematika. Vycházeli jsme z originálu i z úpravy Karla Krále. Především jsme vyhodili všechny politický a „slovenský“ věci. Ta hra se v originále jmenuje Solitaire.sk, takže jsem tam doplnila prostě /cz, aby bylo jasné, že to nebude slovensky.

Nacházíte souznění s tématem či postavami?

Míša: Mně například všichni říkají, že jsou ty lidi obsazení přesně podle svých typů. Ale ve skutečnosti jsou obsazení zcela proti sjejm typům!

Soubor: Hlavně je to aktuální téma. Spousta lidí v tom najde sebe nebo svoje známý, potomky. Třeba nám lidé říkají, že fakt znají člověka jako je Lečo, co se živí pokerem. A jsou takoví. A je to fakt zoufalej život, ty lidi nemaj žádnou vizi, a přitom si myslěj, že nějakou mají. Nechtěj vidět za roh. Tím že nevycházej z domu, pak ztrácej veškerý sociální vazby. A když jsme koukali do programu, co tam o nás napsali, tak jsme si říkali, že už zbývá jenom napsat, že nastavujeme zrcadlo.

Tady na FEMADu jste poprvé? Jak se vám tu líbí? Jak hodnotíte publikum?

Jako soubor jsme tady poprvé a hrálo se nám dobře, máte tady vnímavé publikum. A hlavně nás potěšilo, že opravdu poslouchaj a reaguj na to, co říká role Hlavy, protože obvykle ho lidi prostě ignorujou. Je moc vědec a diváci moc nechápou, co říká.

Míša: Já tu poprvé nejsem, protože jsem z Poděbrad. Ale hrozně jsem chtěla, abychom se sem dostali a zahráli si na FEMADu, takže mně se tím splnil sen. A potěšilo mě, že bylo plno, děláte to tady dobře.

A taky chceme pochválit Kubu Charváta, protože se o nás fakt stará jako o vlastní!

Postřehy z kuloárů

Mě zaujala ta pasáž, že ji dlouho nikdo nepohládl, tak jsem si taďy pořídil hladíčky. Hlad'te!

A to je dramaturg Divadla v Dlouhý?

Ne, to je beachvolejbalista.

Zkrátka umí do toho dát ránu.

Já jsem se nehlásil, ale pro mě ten konec NENÍ pozitivní. U těchto postav to nebude pozitivní a já jsem s tím spokojen!

Ale ono se s nimi NIC nestane! To je ta hrůza!

U pandy je strašná škoda, že nejste kreslenej!

Ale tak se nikdo prostě neutírá, no...

Divácké výkřiky

Mně se to moc líbilo.

Ze začátku mě to moc nechytlo, ale postupně jsem přistoupila na tu jejich hru a začala se i bavit.

Pro mě tam byly hrozně nevyvážené herecké výkony, a to mi to celé rušilo.

Moc mě to nebavilo.

Líbilo se mi to moc, jenom mi přišlo, že jsem dlouho nemohl pochopit smysl a nevím, jestli z toho byl úplně na první pohled ten konec dostatečně výmluvnej.